

Časopis pre celú rodinu

mannna

September 2017 | Číslo 30

AKO ZACHOVAŤ
zdravé srdce?

NIKDY
sa nevzdávajú

KRÍZA
v manželstve

PRÍLOHA

*Svedectvá
mladiých*

Nebeský môj Otče,

prosím Ťa, aby som nevníkala iba seba a svoje diela, ale aby som sa pripútala bližšie k Tebe. Pomôž mi odvrátiť svoje oči od seba a pozerat' sa na Teba. Už nechcem cítiť pýchu, keď vykonám nejakú dobrú prácu. Viem, že som často plná seba, keď vykonám niečo pre Teba. Vtedy sa moje myšlienky vzdialujú od Teba a uvedomujem si iba seba. Takisto viem, že Tvoje srdce nie je šťastné, keď sama seba vyzdvihujem. Nie je to o mne. Moje skutky majú slúžiť Tebe a vyhlasať Tvoju slávu. To, že hovorím o sebe, keď niečo vykonám, u Teba nemá žiadny význam. Iba to, čo povieš o mne Ty, dáva zmysel. Naposledy, miluješ naše srdce a nie náš skutok. Preto Ťa prosím, aby moje srdce bolo zbavené pýchy a nepotrebovalo chváliť sa zakaždým, keď konám dielo pre svojho Kráľa. Nech si nevolím jazyk, ktorý bude neprestajne

druhým hovoriť o sebe a svojich dielach, lebo tým odoberám Tebe slávu a privlastňujem si ju ja. Ty si ten, ktorý nevyspytateľne konáš veľké veci, divné skutky, ktorým počtu niet. Ja som iba Tvoja služobnica. Nech moje pery prekypujú chválou mena Ježiš. Za mojimi skutkami nech nestojí moje meno, lebo z Tvojho slova poznám, že pokorená bude pýcha človeka a ponížená povýšenosť ľudí. Prosím o pokorné srdce, ktoré sa skloní pred svojím Kráľom a vyzná, že všetka zásluha patrí Tebe, lebo nič nedosiahneme bez toho, aby si Ty to nedovolil a neumožnil. Tvoja odmena je omnoho dôležitejšia ako ľudská pochvala. V mene Ježiš prosím. Amen.

Ale keď ty dávaš almužnu, nech nevie tvoja ľavica, čo robí pravica, aby tvoja almužna zostala v skrytosti, a tvoj Otec, ktorý vidí v skrytosti, odplatí tebe. (Matúš 6:3-4)

Tatiana Valová

EDITORIÁL

Ako kráčať cestou života a prechádzame cez rôzne situácie, skúšky a problémy, často padáme do zúfalstva. Keď sa situácia neodohrá podľa našich očakávaní, automaticky nie sme spokojní a lavína negatívnych stavov ľahko zaplaví našu myseľ. Vzdat' sa kontroly nad vlastným životom nie je ľahké, vzdat' sa vlastných predstáv, očakávaní a presvedčení vôbec nie je ľahké, je to priam boľavý proces. Vzdat' sa sám seba a žiť pre Pána Ježiša, oddať svoju životnú púť do Jeho rúk, snívať Jeho sny pre náš život, očakávať iba na Neho a vlastniť presvedčenia z Jeho Slova-to je naším údelom ako živej cirkvi, ako údiv Kristovho tela. Konať skutky Ducha a mariť skutky tela, to je tým každodenným bojom. Bojom, ktorý začína v mysliach, pokračuje rozhodnutím, aby zakončil skutkom. Každý koniec boja je novým začiatkom k ďalšiemu možnému víťazstvu. Jób vo svojej prvej odpovedi priateľom hovorí, „či údelom človeka na zemi nie je borba?“ Musíme si najprv

uvedomiť proti komu bojujeme. Nebojujeme proti ľuďom, ale proti duchovným nepriateľom, a predsa nie je vždy príčinou boja nepriateľ. Niekedy sme si sami sebe príčinou. Naše žiadosti sú neraz telesné a v odpore s Duchom, a tak keď sme sami v rozpore, nie sme si len sami sebe problémom, ale tvoríme problémy aj iným. Jakub v liste hovorí, „Odkiaľ sú medzi Vami boje a odkiaľ zrážky? Či nie odtiaľ, z vašich žiadostí, ktoré bojujú vo vašich údoch?“ Či v dnešnej dobe nie je ľahké túžiť po spoločenskom statuse, po bohatstve, po úspechoch, po šťastí, po uznaní? Už či v práci, rodine alebo v cirkvi? Nie je ľahké mrieť sám sebe, pod tým mrieť myslím na úplné vzdávanie sa nesprávnych túžob, predstáv, snov, kariéry, atď. Ak sme si zvolili žiť pre Krista, tak to aj realizujeme, denne. Nie iba raz, nie len slovným vyznaním, nielen dochádzkou na bohoslužby, ale DENNE, a to v každej oblasti. Nielen žíme pre Pána Ježiša, ale žíme s Ním. S Ním zvíťazíme každý boj, lebo On zvíťazil nad všetkým. Keď poviem nad všetkým, myslím úplne nad všetkým. Nie vždy Jeho cesta pre náš život bude taká, akú sme očakávali, ale nakoniec zistíme, že bola ešte lepšou. Nezapúdajme na Jóbove boje, boli boľavé, ťažké, náročné, ale práve tie skúšky vyprodukovali u Jóba prečistenú vieru a ešte odovzdanejšie srdce, ktoré skutočne poznalo svojho Boha a On ho nad mieru požehnal. Nezúfajme v ťažkých chvíľach, vo chvíľach bóľu, smútku, nepokoja. Boh je verný a Jeho milosť trvá naveky. Už nie sme sirotami, ale deťmi živého Kráľa nebies Pána Ježiša Krista, ktorý zvíťazil nad všetkým a s Ním víťazíme aj my, nad všetkým.

Anna Širková
zodpovedná redaktorka

manna

Kresťanský časopis "Manna"
je štvrťročník a je dostupný zdarma,
financuje sa dobrovoľnými príspevkami.
Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: "Manna"
Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza štyri razy do roka a to v marci, júni,
septembri a decembri.

Adresa redakcie:
Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko.
E-mail: casopis.manna@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.

Zodpovedná redaktorka: Anna Širková
Technický redaktor: Vladimír Struhár
Jazyková korektúra: Anna Pintírová

Členovia redakcie:
Anna Širková, Vladimír Červení, Vladislav Širka,
Vladimír Struhár, Anna Pintírová, Branislav Širka,
Pavel Mamojka, Dan Tomášik, Martin Širka ml.,
Zuzana Kačanská, Dávid Mamojka, Robert
Mamojka, Jana Záhorcová, Tatiana Valová,
Lýdia Mamojková.

Distribúcia pre Srbsko:
Daniel Pintír, mobil: 064/348-72-49,
e-mail: daniel@neobee.net

Distribúcia pre Slovensko:
Ivan a Tamara Andrášik, mobil: +421949784221
e-mail: andrasikivan84@gmail.com

Prešlo jazykovou korektúrou.
Príprava a tlač: Širkaprint-Padina.
September 2017.
www.manna.org.rs

Čo ťa naplňa.....	4	Nikdy sa nevzdávaj.....	17
Do kedy budeš čakať?.....	6	Meno Ježiš.....	18
Cirkev v pohybe.....	8	Život so zámerom.....	19
Hospodin sa stará o svojích.....	10	Ulicami Sarajeva.....	20
Musíme výjsť na púšť.....	12	BE THE CHANGE (Bud' zmena).....	21
My sme sa neobzreli, my sme na obrátili.....	13	Mládežnícky kemp.....	22
Kríza v manželstve.....	14	Kemp pre mladé manželské páry.....	23
Ako zachovať zdravé srdce?.....	16	Detský kemp.....	23

Čo tá napĺňa

Môžeš byť naplnený Duchom Svätým, alebo samým sebou, ale nemôžeš byť naplnený aj jedným, aj druhým.

Všetci vodiči áut sú vďační, že jesto malé žlté svetielko, ktoré je na riadiacej doske a naznačuje aj upozorňuje, že nádrž na benzín (pohonná látka) je už skoro prázdna. Mnohé autá, vo svojom návode na použitie, uvádzajú aj to, koľko ešte kilometrov je možné tým autom prejsť, až kým sa nádrž v úplnosti nevyprázdni. Tak mnohokrát vodiči testujú svoje auto až po hranicu, ale niekedy aj prehrajú takú hru. Zostanú stáť pri ceste s prázdnu nádržou. Taký je aj život na okraji, a nie v centre Božej vôle.

Každý z nás vieme, že auto nejde bez pohonnej látky (benzínu). Všetky ostatné zariadenia na aute môžu vypadáť skvele a dobre, ale ak nieto moci a sily, to auto nepôjde nikam. Kolesá môžu byť nové a gumy nafúkané, automobilová batéria môže byť nabitá do maximuma, no bez pohonnej látky (moci a sily), to auto sa nikam nepohne.

Podobný je aj náš život. Akokoľvek je náš život zmysluplný, ak mu chýba jedna ingrediencia, - to je isté ako aj voziť sa na aute s prázdnu nádržou. Tá jedna, ale dôležitá ingrediencia, tá pohonná látka pre auto, to je Svätý Duch pre človeka a ženu. Akokoľvek je koncept byť naplnený Svätým Duchom, alebo chodiť v Božej prítomnosti na každý deň a každého času ťažko pochopiteľný, predsa je životne dôležitý. Božia múdrosť nám odkazuje, aby sme sa dali kontrolovať a viesť Svätým Duchom, a nie sebou samým.

2 Mojžišova 33: 14 – 16 “ On odpovedal: Ja sám pôjdem s vami a privediem vás k odpočinku. Mojžiš mu odpovedal: Ak nepôjdeš s nami, ani nás odtiaľto nevyvádzaj! Ako inak poznám, že som spolu s tvojím ľudom získal tvoju priazeň, ak nie podľa toho, že pôjdeš s nami? Tým sa budem spolu s tvojím ľudom líšiť od ostatných národov na zemi.“

Mojžiš bol plne vedomý, že potrebuje Boha a Božiu prítomnosť. Vo svojom živote skúsil žiť aj bez Božej prítomnosti, ako aj s Božou prítomnosťou. Mal skúsenosť z prvej ruky, ako Boh išiel pred nimi v oblakovom stĺpe cez deň, a v noci to bol ohnivý, žiarivý stĺp, a to im pomohlo oslobodiť sa Egyptanov. Prítomnosť Božia rozdvajala Červené more, a mocou Božou prešli suchou nohou na druhý breh. Mojžiš si plne uvedomil, že by Izraelci bez Boha boli bezmocní a ľahkou korisťou pre Egyptanov. Zato ani nechcel ísť vpred vo svojej sile, ale bol odkázaný na Božiu prítomnosť.

Čo to znamená pre teba a mňa? Či si ty a ja naplníme tú duchovnú nádrž pravidelne, aby sme ďalej mohli pokračovať na životnej ceste v Božej vôli? Ako mať prítomnosť Božiu, aby ona išla s nami?

Keď sme odovzdali svoj život Pánovi a prijali Ho vo viere, boli sme pokrstení na Jeho meno, a prijali sme dar Svätého Ducha, a teraz už Svätý Duch žije v nás (Ev. Jána 14: 15-26). On nás chce viesť a inšpirovať. My Ho však môžeme vyradiť z Jeho postavenia tým, že veci v živote budeme robiť svojou silou a múdrosťou. Namiesto toho, buďme Ním plnený na každý deň.

To slovo plnený, alebo naplnený, znamená aspoň dve veci:

- Po prvé, skompletovaný, urobený úplným.

Nič si nenechávaš pre seba. Dávaš Mu prístup ku všetkému vo svojom živote dobrovoľne, a On ti poskytuje všetko, čo potrebuješ. On ti dáva radu a poskytuje pomoc v rozhodnutiach, ktoré donášaš, pomáha ti čeliť výzvam každodenného života, pomáha ti vo vzťahoch v tvojom živote, atď. On jediný ti prinesie do tvojho života uspokojenie a vedomosť zmysluplnosti. Nikto iný, ani nič iné, v tvojom živote to nedokáže tak, ako Duch Svätý. Jediné s Ním si úplný/á.

- Po druhé, kontrolovaný.

Duch Svätý spravuje tvojimi krokmi. On ťa vedie. Ty počúvaš na Jeho hlas a poslúchaš

Ho (Galat'anom 5: 16-18). Dobrovoľne sa Mu podriaďuješ, aby On mohol žiť a pôsobiť cez teba (Galat'anom 2:20). Keď ti je to potrebné, On ti dáva úpravy a presvedčenia. Duch Svätý ťa nikdy neodsudzuje, ale konfrontuje, a to s tým cieľom, aby ťa zmenil. Zmenil na lepšie.

Osoba, ktorá je učená úplnou a kontrolovanou Svätým Duchom, je osoba, ktorá sa teší životu plodnému duchovného ovocia, ako čo je: láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, sebaovládanie (Galat'anom 5:22-25), takisto ako aj životu, ktorý je plný múdrosti, smelosti a moci (Skutky 4 kap.- 7kap.).

Takýto život sa nikdy nezastaví pri ceste príčinou nedostatku pohonnej látky. Takýto život je zmysluplný. Takéto kresťanstvo je dobrodružstvom. Ja si prajem takýto život. Ako je to s tebou? Čo teba naplňa?

Na záver, urob si doma nasledovný pokus: Zober špongiu a stlač ju silne vo svojej ruke. Potom tak pevne stlačenú ruku, ktorá zvierá špongiu, zmoč do nádoby s vodou (vopred pripravená väčšia nádoba naplnená vodou). Následne postupne uvoľňuj stlačenú ruku a špongiu v nej, a pocítiš ako voda naplní pory predtým stlačenej špongie (to symbolizuje tvoje postupné odovzdávanie sa Božej kontrole). Voda symbolizuje vyplnenie Svätým Duchom.

Kým toto čítaš, uvažuj ako by si ocenil svoje odovzdanie sa Bohu? Na koľko percent si odovzdaný? Zostáva tvoja dlaň pevne zavretá stále, alebo väčšinu času tvojho života? Je tvoja dlaň úplne otvorená? Je to nejak pomedzi väčšinu času? Čo naplňa tvoj život?

Vyzývam ťa, aby si svoj život otvoril pre Boha a venoval sa Mu nepodmienečne. Uvidíš, že väčšiu lásku nad Božiu nikde nenájdeš. On ťa chce naplniť Jeho Duchom, a preto neváhaj a buď požehnaný.

Jaroslav Andrášik

Dokedy budeš čakať?

Vždy na niečo čakáme. Nemožné je vyhnúť sa čakaniu. Môžeš byť profesionál v čomkoľvek, aj tak prídeš po bod, keď budeš čakať na niečo. Najčastejšie človek nemá moc vplývať na to, aby čakanie skrátil, je to pod kontrolou niekoho druhého. V prípade, že sa pokúsiš daný proces urýchliť, je možnosť, že sa vlastne tvoje čakanie predĺži. Ako napríklad, situácie, ktoré sme všetci prešli pri pulte v pošte, ambulancii, atď. Akokoľvek, sú situácie v živote človeka, v ktorých čaká. Čakanie nezapríčinil on, ale on je ten, ktorý to čakanie môže zakončiť.

Lukáš 8:43 – 48 opisuje dej o žene, ktorá trpela na krvotok od dvanástich rokov. Vynaložila na to, aby bola zdravá, všetok svoj majetok. Aj napriek tomu nebola zdravá. Čakala deň, keď bude zdravá. Keď Ježiš prechádzal mestom, povedala si, že sa len dotkne podolku Jeho rúcha a bude zdravá. Na základe jej viery, tak sa aj stalo. Pretlačila sa pomedzi zástup, ktorý

sa tlačil vôkol Ježiša, a dotkla sa podolka Jeho rúcha. V tom momente Ježiš pocítil, že z Neho vyšla moc, ktorá niekoho uzdravila. Zastaviac sa opýtal sa, „Kto sa ma dotkol?“ Chvíľku mlčala, ale potom sa priznala, že to bola ona, aj keď vôkol stál zástup, nebola vysokomyselná, aby sa neprezradila. Z toho, že sa doplazila pomedzi zástup, aby sa dotkla podolka rúcha, vidno, že jej nebolo dôležité ani vlastné ego. Jediné, čo odkladalo deň jej uzdravenia, bola nádej v majetok. Hľadala komu zaplatí, aby ju uzdravil. Zdá sa, že aj vtedy, ako aj v súčasnej dobe, peniaz vrtal tam, kde nebožieci nemohol. V prípade tejto ženy nepomohol žiadny majetok, iba živá viera v živého Boha.

2. kniha Kráľov 5:1 – 15 opisuje dej o veliteľovi vojska sýrského kráľa menom Náman. Náman onemocnel na malomocenstvo. Nemáme informácie čo sa pokúsil urobiť, aby bol zdravý, ale na základe vlastnej skúsenosti môžeme sa

zhodnúť s tým, že každý nemocný človek má len jednu žiadosť: byť zdravý. Námanovej žene slúžilo Izraelské dievča, ktoré zajalo sýrske vojsko. Keď počula o nemoci svojho pána, povedala svojej panej, že je prorok v Izraeli, ktorý môže uzdraviť Námana z malomocenstva. Ona to preniesla Námanovi a tento neváhal. Hneď nabral rôzne dary, zlato, oblek a spolu so sluhom odcestoval k prorokovi. Muž Boží Elizeus poslal odkaz Námanovi, aby sa umyl sedemkrát v Jordáne a že bude zdravý. Námanove ego tieto slová proroka tak zarazili, že sa rozhodol aj napriek nevyliciteľnej chorobe odísť domov. Očakával, že ho prorok uctí ako veliteľa a že bude vznášať svoju ruku nad miestami zachytenými malomocenstvom, pokiaľ bude vzývať meno Hospodinovo a tak bude zdravý. To, aby sa umýval v Jordáne bolo pre jeho ego príliš veľa. Celý ten čas, ktorý vysvetľoval prečo nechce urobiť, čo mu odkázal prorok Elizeus a ako si myslí, že by to malo byť, Náman odkladal svoje uzdravenie. A uzdravenie neprišlo, až pokiaľ nezlomil svoje ja, svoje ego.

Lukáš 15:11 – 18 opisuje dej o tzv. Márnotratnom synovi. Čítajúc tento dej, všimneme si, že sa pri ňom objavili obidva problémy; nádej v majetok a vysokochránené ego. Zobral svoju časť majetku od otca presvedčený, že má situáciu pod kontrolou. Nevšimával si však, že sa neistota v majetok objavila v tom istom momente, keď viac peňazí strovil ako zarobil. Deň po dni prišiel, až pásol cudzie stádo sviní. V chudobe, ktorá prišla na tú krajinu, ako aj na neho, presvedčil sa, že nádej v majetok zlyhala, ale ego bolo ešte stále tu. Držal si ho až do bodu, keď bol už taký hladný, že si žiadal, aby mu dali jest aspoň to, čo dávajú sviniam. Ani to mu nedali. Vtedy zlomil svoje ego, vstal, dal sa na cestu stretnúť sa s otcom, od ktorého odišiel presvedčený v istotu v majetok a s nezlomiteľným egom.

Ak máš dosť čakania, kedy tvoj problém zmizne, prestaň čakať. Pozri problémom do očí. Neváhaj obetovať ani majetok, ani ego, ani čokoľvek, aby si svoju nádej zložil na Pána Ježiša. Nebude to ľahké, ale dostaneš presne to, čo svojou obeťou zaplatíš.

Martin Širka ml.

Vždy na niečo čakáme.
Nemožné je vyhnúť sa čakaniu.
Môžeš byť profesionál
v čomkoľvek, aj tak prídeš po
bod, keď budeš čakať na niečo.

CIRKEV V POHYBE

Skutky 2:42 zaznamenáva, že Deň Letníc bol slávnym narodením cirkvi. Činnosti Prvých veriacich boli uvedené nasledovne: „*A zotrvali v učení apoštolov a v spoločnom bratskom obcovaní a pri lámaní chleba a na modlitbách.*”

OHNISKO

Ak chce cirkev zmeniť svet, musíme mať silné presvedčenie, ako dosvedčuje Pavel: „*...ale sa nehanbím, lebo viem, komu som uveril, aj som presvedčený, že má moc ostrážiť to, čo uložil u mňa, do tamtoho dňa*” (2.Tim.1:12).

V Sk 2:42 zistíme spôsoby a život prvej cirkvi. Oddanosť voči evanjeliu nás zaväzuje dodržiavať jeho učenie a pravdu.

„*A tak tí, ktorí ochotne prijali jeho slovo, dali sa pokrstiť, a pripojilo sa toho dňa okolo troch tisícov duší*” (Sk 2:41).

V dnešnom svete je milosť spasenia veľmi lacný spôsob ako viesť ľudí ku Kristovi. V mnohých špeciálnych službách sú ľudia vyzvaní, aby vystúpili a zdvihli ruky a modlili sa modlitbu hriešnika a kazateľ im povie, že sú spasení. Dnes sú mnohí zdesení, že Peter predložil veľmi vysoké požiadavky na spásu, keď povedal v Sk 2:38: „*Čiňte pokánie, a nech sa pokrstí jeden každý z vás na meno Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov, a dostanete dar Svätého Ducha.*”

Mnohí by povedali: „Ako môžem obrátiť chrbát svojej kultúre? Ako môžem ísť proti tradíciám mojej rodiny? Ako vyžaduje od nás, aby sme činili

pokánie a dali sa pokrstiť v Jeho mene, keď ho nábožný svet ukrižoval?”

Niektorí by dokonca išli tak ďaleko a povedali: „To všetko nie je dôležité, pretože Boh je láska.” Ján 3:16: „*Lebo tak miloval Boh svet...*”

To je pravda, Boh je láska! Vidíme však, že radi prijali slovo a boli pokrstení a pridali do Cirkvi 3000 duší.

„*A zotrvali v učení apoštolov a v spoločnom bratskom obcovaní, a pri lámaní chleba, a na modlitbách*” (Sk 2:42).

Každý znovuzrodený veriaci, ktorý sa kajal a je pokrstený v Ježišovom mene, a naplnený Svätým Duchom rozprávaním v jazykoch, tak ako im dával Duch vysloviť sa, je nové stvorenie v Kristovi.

Skutky 2 nám hovoria o dynamike rastu Kristovej cirkvi. Pretože cirkev rastie rýchlo, asi po troch rokoch existencie, začali mať veľké problémy a prenasledovanie.

- Apoštol Jakub bol popravený
- Peter bol uväznený
- Filip bol ukameňovaný na smrť

A veľké množstvo veriacich bolo zatknutých, zbitých a niekedy aj zabitých pre svoju vieru.

Takýto konflikt a prenasledovanie by malo zničiť túto novonarodenú cirkev. A napriek tomu, cirkev nielenže prežila, ale rástla vo veľkom počte.

Ako cirkev rástla, priniesla ovocie v celom regióne.

Doslova obrátili svet hore nohami. Ale ako to urobili?

CIRKEV RÁSTLA

Pavel napísal Kolosenským 1:6 nasledovne:

„Evanjelium, ktoré prišlo k vám, ako aj je na celom svete a nesie ovocie a rastie, ako aj u vás odo dňa, ktorého ste počuli a poznali milosť Božiu v pravde.”

Cirkev rástla a prosperovala po celom svete.

Dokonca aj ich nepriatelia vyhlásili:

„Títo, ktorí búria celý svet, prišli aj sem” (Sk 17:6).

Ako cirkev rástla, priniesla ovocie v celom regióne. Doslova obrátili svet hore nohami. Ale ako to urobili?

Ako to cirkev nielenže prežila, ale rástla v takej nepriateľskej atmosfére?

No cirkev bola schopná urobiť to, čo robila, pretože od samého začiatku dostali sľub a moc Ducha Svätého, aby boli jeho svedkami. (pozri Sk 1:8) Oni sa učili a preto Biblické školy sú pre našu generáciu veľmi dôležité.

Čo robili, aby sa vyškolili ako silná cirkev?

ZOSTALI V SPOLOČNOSTI

Sk 2:42 nám hovorí *„A zotrvali v učení apoštolov a v spoločnom bratskom obcovaní a pri lámaní chleba a na modlitbách.”*

Oni robili aj iné veci, ale to boli základy. To boli 4 aktivity, ktoré dali prvej cirkvi vytrvalosť a silu. Tu je realita cirkvi:

Môže byť vzrušujúce vedieť, že sme súčasťou niečoho, na čom naozaj záleží. Môže to byť vzrušujúce vedieť, že Boh nás môže použiť, aby sme obrátili svet hore nohami. Žijeme vo svete, ktorý nie je s tým nápadom nadšený. Svet, ktorý je doslova

nepriateľský voči Bohu a Jeho Kráľovstvu. Keď zistíme, že čelíme tejto skutočnosti, musíme si uvedomiť do akej miery sú tieto 4 veci dôležité pre nás ako cirkev.

Biblia hovorí, že prví kresťania sa modlili a boli v spoločenstve denne. Doktrína apoštolov, modlitba a spoločenstvo sú v srdci toho, čo je cirkev. Tým, že sme sa dnes zaviazali k týmto štyrom princípom, môžeme aj my obrátiť náš svet hore nohami!

Štefan Týr

„Dúfaj v Hospodina celým svojím srdcom, a nespoliehaj sa na svoju rozumnosť. Na všetkých svojich cestách Ho poznávaj a On ti urovná chodníky.“ Príslovia 3:5-6

Tento verš verne opisuje všetky diania, ktoré sprevádzajú môj život. Každé svedectvo by som mohla začať týmto veršom, lebo toto slovo je pravda. Hospodin sa stará o svojich v každej oblasti.

Keď som končila strednú školu, vedela som iba dve veci: že chcem ísť na štúdium na fakultu a že nechcem ísť študovať na Slovensko. Nevedela som, čo chcem študovať, ani aké všetko fakulty sú. Začala som rozmýšľať nasledovne: bola som dobrou žiačkou, učiť sa pre mňa nebola veľká námaha a preto by som mala využiť potenciál, ktorý mi je daný a zakončiť niektorú z tých ťažších škôl, aby som neskôr mohla mať lepšiu a ľahšiu robotu. Z toho dôvodu som sa rozhodla pre Medicínsku fakultu v Novom Sade, smer Farmácia. Začala som chodiť každý víkend na prípravu pre prijímacie skúšky. Od prvého dňa, ako som prekročila prah tejto fakulty, som nemala príjemný pocit. Cítila som akoby som tam nepatrila, ale hovorila som si, že je to preto, lebo je mi všetko nové: noví ľudia, nové mesto, nové okolnosti.

Spočiatku som nikoho nepoznala, ale neskôr sa na prípravách objavilo nové dievča, Tatjana. Pozvala ma, aby som si prisadla k nej. Tak sme sa spoznali a odvtedy sme spoločne trávili čas na prípravách. Boh ju poslal do mojej cesty. Hovorila mi o tom, ako sa vlani pokúsila zapísať sa na Farmáciu, ale nemala nadostač bodov, lebo je vždy veľká konkurencia. Preto si hneď po skúškach prehodila body a zapísala sa na Technologickú fakultu v Novom Sade. Rozpráva mi, že sa jej tam veľmi páčilo, ikeď v tom momente to pre mňa neznamenal nič.

Ako čas ubiehal a prijímačky sa blížili, veľa času som trávila pri učení. S matematikou som nemala problém, ale ťažko mi padlo učiť sa chémiu, lebo som chodila do slovenských škôl a zrazu sa všetko musím naučiť po srbsky. No, prišiel aj deň prijímacích skúšok, vyplnila som testy a s obavami som očakávala nasledovný deň, kedy mali byť zverejnené výsledky. Bola polnoc, keď som na internete konečne našla zoznam prijatých študentov. Moje meno bolo ďaleko pod čiarou. Cez myseľ mi prebehlo: vedela som, že nebudem

svedectvo

Hospodin sa stará o svojich

prijatá, celý čas som to vedela. Čo teraz? Nevedela som o druhých fakultách takmer nič.

Nasledovný deň sa mi ozvala kamarátka Tatjana celá nadšená, že bude prijatá na fakultu. Bolo jej ľúto, že som sa tam nedostala aj ja, ale ihneď ma povzbudzovala, aby som šla na Technologickú fakultu. Začala mi rozprávať ako sa jej tam páčilo, že sú rôzne zaujímavé smery a ešte k tomu, že mi dá všetky knihy, ktoré používala pokým bola tam. Po nejakom čase rozmýšľania, radenia sa a modlenia, rozhodla som sa, že je to asi dobrý nápad a že to skúsim. Nemusela som znovu absolvovať skúšky, iba som sa zúčastnila súbehu s bodami zo skúšky na Farmácii. V okamihu, keď som prekročila prah Technologickéj fakulty, cítila som sa ako doma, bol tam pokoj a uspokojenie. Iba vtedy som si uvedomila, že v duchu som od začiatku cítila, že nepatrím na medicínu, ale vtedy som to nechápala. Boh nám mnohokrát hovorí, ale nerozumieme Jeho posolstvu. Vďaka Mu, že nám

nedovolí urobiť zlé rozhodnutia, keď Mu úprimne v modlitbe odovzdávame svoje životy a budúcnosť.

Počas celého školenia som videla Božiu ruku nado mnou, všetko riadil, o všetko sa staral. Som Mu za to zo srdca vďačná, lebo sama by som to nezvládla. A ďakujem aj všetkým, ktorí sa za mňa celé tie roky modlili. To, kde sa nachádzam dnes je výsledok tých modlitieb.

V treťom roku štúdia sme prišli na katedru nášho smeru sacharidových potravín, keď sme spoznali svojich profesorov a budúcich mentorov. Boh to tak zariadil, že na tejto katedre o rok jedna profesorka mala ísť do dôchodku a jej asistentka mala zaujať jej miesto, čiže potrebovala asistenta pre seba. V tom čase som o tom nevedela a ničím som sa zámerne nesnažila vynikať nad svojich kolegov. Predsa, v očiach tej asistentky som našla výnimočnú priazeň a ešte pred ukončením prvého stupňa štúdia mi ponukla možnosť, aby

som zostala pracovať na fakulte ako jej pomocníčka a časom ako asistentka. Bola som ohromená, lebo som to vôbec neočakávala, dokonca som váhala či mám, alebo nemám zapísať master štúdium. Nechcela som mrhať čas, ak bol Boží plán iný. Toto však bola Jeho odpoveď na moje modlitby. Znova tam bol pokoj a uspokojenie.

Po ukončení master štúdií som sa zapísala na doktorandské štúdium, lebo to bola podmienka, aby som mohla zostať pracovať na fakulte. Moja profesorka ma postupne začala zapájať do práce so študentmi a očakávali sme len, aby Ministerstvo pre vzdelávanie, vedu a technologický rozvoj rozpísalo súbeh pre projekty a mohla by som na ten spôsob dostať zamestnanie na pár rokov. Najprv sa súbeh mal rozpísať v júni, potom to odložili na september, neskôr na december a vyzeralo to tak, že to nebude v blízkej budúcnosti. Preto mi profesorka poradila, aby som konkurovala za štipendium, ktoré dáva Ministerstvo doktorandom, aby som mohla prijímať aspoň nejaké financie na maximálne 4 roky, alebo kým sa situácia nezmení. Bola som uspokojená a vedela som, že ak Boh otvoril tieto dvere predomnou, nikto ich zavrieť nemôže, ale predsa som sa stále nad tým modlila, lebo do myšlienok prídu aj pochybnosti.

Bol január 2016 a boli sme na službe v Petrovci, kde kázal hosť brat Craft. Na konci služby vyzval ľudí na modlitbu a počas modlitby povedal, že sú tam ľudia, ktorí potrebujú zamestnanie a je potrebné, aby sme sa za nich modlili. V okamihu som dostala dojem, že to som ja, že ja potrebujem zamestnanie. Súbeh na projekty a aj na štipendium mali byť už dávno rozpísané a preto som sa rozhodla, že vyjdem napred, aby sa modlili za mňa, aby Boh zaktivoval tento proces. Keď sa brat Craft modlil nado mnou, počula som ako prosí, aby do konca tohto mesiaca Pán mi dal zamestnanie. Vedela som, že je to nemožné, lebo poznám proces dostávania štipendia, ale brat nevedel, za čo som vyšla modliť sa a prijala som s vierou, že Pán počul moju prosbu.

Každý deň som pozerala na internet, či už nevyšiel súbeh, ale márne. Neskôr som aj zabudla na to a keď som sa znova spamätala bol február. Šla som sa na to pozrieť a ihneď som sa spamätala na modlitbu brata Crafta, keď som uzrela dátum vypísania konkurzu: 29.01.2016. Chvála a radosť naplnili moje ústa, a chválim Pána aj dnes za všetky Jeho predivné skutky a nevyspytateľné cesty. Lebo Jeho cesty nie sú našimi cestami.

Nepotrebujeme byť múdri sami od seba, nepotrebujeme poznať budúcnosť. Nepotrebujeme ani spoľahnúť sa na to, čo my vieme alebo čo dokážeme. Potrebné je oddať svoje cesty Bohu a On urovná naše chodníky, vyklesni pred nami cestu, po ktorej máme ísť. Je to cesta, po ktorej sme ešte nešli nikto z nás, ale ak je Boh s nami, nemáme sa čoho báť.

Amen.

Jana Záhorcová

Musíme výjst' na púšť

V Novom zákone je viacero významných príkladov osobnej evanjelizácie, no spomeniem jeden z nich, ktorý nám môže byť smernicou v tejto službe. Ide o Filipa a Etiópčana, ktorých príbeh je zapísaný v Skutkoch sv. apoštolov 8:26-40.

Ponajprv, evanjelista, ktorý chce svojou prácou priniesť dobré plody musí rozhodne vstať a vyjsť na cestu. Ak sa budeme zdržovať iba pri ľuďoch, ktorí sú už spasení, Boh nás nebude môcť použiť. Musíme vyjsť na púšť, lebo tam je potreba.

Sk.sv.apoštolov 8:26 - *Tu anjel Pánov hovoril Filipovi: Vstaň a choď na juh, na cestu, čo vedie z Jeruzalema do Gazy a je pustá.*

Pre Boha má každý človek veľkú hodnou. On opustil 99 oviec a išiel hľadať jednu stratenú. Často túžime po veľkom prebudení, túžime, aby cirkvi počtovo rástli, no nie vždy sme hotoví obetovať sa za toho jedného. Filip opustil veľké množstvo v Samárii a dovolil Duchu Svätému, aby ho viedol na púšť iba pre toho jedného človeka.

Sk.sv.apoštolov 8:27 - *I vstal a šiel. A hľ'a, muž z Etiópie, eunuch, dvoran etiópskej kráľovnej Kandáky, správca celého jej pokladu, ktorý prišiel do Jeruzalema, aby vzýval Boha.*

Dôležité je, aby sme počúvali na Boží hlas a dovolili Duchu Svätému, aby nás odviezol k osobe, ktorú si On zvolil v danej chvíli. Filip bez protirečenia pribehol k vozu, keď mu to

Hospodin rozkázal. Nedovolil, aby ho pochybnosť zastavila. Nerozmýšľal o tom, či bude odmietnutý. V podobných situáciách sa často v nás prejavuje strach, ktorý nás brzdí, aby sme svedčili, mysliac si, že sme zodpovední za to, či ľudia uveria alebo nie. Avšak, kto dáva vzrast? Boh. My sadíme a zalievame, ale Boh preberá zodpovednosť pre vzrast. Jediné, za čo zodpovedáme je semeno, ktoré sme nezasadili.

Sk.sv.apoštolov 8:29 - *I povedal Duch Filipovi: Pristúp a pripoj sa k vozu!*

Hovoriť ľuďom niečo, čo nerozumejú, nemá žiadny význam. Lepšie je využiť vedomosť, ktorú už majú a tým spôsobom im podať evanjelium. Filip tak využil eunuchovu vedomosť Starého zákona a na základe toho, čo ho zaujímalo vedieť, rozvíjal sa rozhovor.

Sk.sv.apoštolov 8:30 - *Keď Filip pribehol, počul, ako číta proroka Izaiáša, a spýtal sa: Či aj rozumieš, čo čítaš?*

Nakoniec, možno povedať, že neexistuje všobecná metóda evanjelizácie, ktorá má ten istý vplyv na rôzne generácie, krajiny, národy. Najlepšia je tá, ktorú sami odhalíme, že je pre nás funkčná, a preto nebojme sa odhaľovať metódy a dokonca učiť sa aj na vlastných chybách, kým neprídeme po ten správny. My musíme byť dobrou zvesťou, aby sme sa s ľuďmi mohli deliť o dobrú zvesť.

My sme sa neobzreli, my sme na obrátili

Obzrieme sa, keď sa nám niečo páči. Avšak nepáči sa nám až do tej miery, aby sme sa pri tom pozastavili, trávili tam čas alebo venovali svoju pozornosť. Mihnutím oka akoby sa rozplynul náš záujem o tú vec alebo človeka. Keď sa obzrieme, zvyčajne sa v tom zúčastňuje iba náš zrak. V nasledovnej chvíli už pozeráme inde, rozmýšľame o niečom inom a hovoríme o inej téme. Tak často sa v živote iba obzeráme. Obzrieme sa, keď vidíme bezdomovca. Obzrieme sa, keď vidíme veľkoleposť. Obzrieme sa, keď vidíme známeho. Obzrieme sa, keď vidíme niečo nové. Obzrieme sa, keď vidíme niečo, čomu by sme sa mali venovať. Obzrieme sa a vraciame do svojej zóny pohodlia.

Obzrieme sa, keď by sme sa mali obrátiť. Obrátiť sa znamená zmeniť smer svojho tela. Obrátiť sa znamená zmeniť zámer svojej mysle. Obrátiť sa znamená zmeniť svoje plány. Obrátiť sa znamená otočiť smer svojho zraku, sluchu, jazyka, rúk a nôh. Predovšetkým srdca. Tak často sa obzeráme za Ježišom. V nasledovnej chvíli už pozeráme inde, rozmýšľame o niečom inom a hovoríme o inej téme. Či to hovorí, že sa nám nepáči až do tej miery, aby sme sa pri Ňom pozastavili, trávili tam čas alebo venovali svoju pozornosť? Tak často nám zrak zastane na Ježišovi, ale zapojíme do toho iba svoj zrak. Srdce, nohy, ruky, jazyk a sluch sú úplne inde. O čom sme dnes najviac premýšľali, hovorili, kam nás tiahlo, vykonali sme prácu pre Neho? Pozeráme na Neho a hovoríme proti Jeho zákonu lásky. Pozeráme na Neho a o chvíľu sa nám zrak pozastaví na dočasných svetských veciach. Pozeráme na Neho a hľadáme za ním bohatstvo pre svoje telo. Pozeráme sa na Neho a o päť minút sa vraciame k svojim plánom a predstavám. Tak často sa za Ním iba obzrieme a potom sa vraciame do svojej

zóny pohodlia. Už sa neobzerajme. Obráťme sa k Ježišovi. Zastavme sa pri Ňom. Pozerajme, ale aj počúvajme, hovorme, robme a choďme podľa Jeho príkazu. Na to, aby sme sa obrátili, musíme sa odvrátiť od všetkého ostatného. Neobzerat' sa. „...a keby sa modlili a hľadali by moju tvár a odvrátili by sa od svojich zlých ciest, ja vyslyším z nebies, odpustím ich hriech a uzdravím ich zem...“ 2. Par. 7:14. Fanúšikovia sa obzerajú a zrakom sledujú hráčov, kým sedia na svojom sedadle. Hráči sa obracajú za svojim cieľom. Obracajú svoje srdce, svoje nohy a ruky. V mysli im odzváňajú slová trénera a to ich ženie vpred. My nie sme fanúšikovia, my sme hráči. Slová Pánove nech nám odzváňajú myslou a nech menia naše srdce, kým sa obracia k Nemu a odvracia od sveta a vecí sveta.

Anna Pintírová

Kríza v manželstve

V dnešnej dobe sa mnoho hovorí o kríze manželského života. A nie bez príčiny, keďže sme svedkami mnohých duchovne rozdelených, rozbitých a žiaľ i rozvedených manželstiev. Keďže manželstvo ako inštitúcia prešla v posledných rokoch veľkými zmenami, dnes znáša aj ich dôsledky. Manželstvo je ovplyvňované zmenami viac ako každá iná inštitúcia. Tieto premeny a nové sociálne situácie môžu byť dôvodom krízy v manželstvách.

Podľa Lexikónu slovenského jazyka, definícia krízy je: vyvrcholenie ťažkého stavu, nebezpečný, rozhodujúci okamih, alebo ťažká situácia, kritický stav.

Keď hovoríme o kríze v manželstve, musíme sa vždy navrátiť na začiatok Písma, kde je nám predstretá biblická norma pre vzťah muža a ženy, ktorú človek nemá svojvoľne narušovať a meniť, lebo vtedy sa stavia proti samotnej štruktúre Božieho stvoriteľského poriadku, o ktorom sme už v minulosti hovorili.

Boh vymyslel manželstvo tak, aby ono bolo miestom lásky, ale aj rastu každého z partnerov a ich manželstva. A On je ten, ktorý je ochotný pomáhať a uzdravovať vzťahy keď do krízy v manželstve dôjde, ak len voláme na Neho prosiac Ho o záchranu nášho manželstva. No nestačí len modlitba sama. Obaja partneri sa majú pričiniť a vynaložiť úsilie a prácu na vytváraní, budovaní a pestovaní harmonického manželstva. Je to náročná úloha na celý život.

Ideálne manželstvo nejestvuje. Ono sa fiktívne prejavuje len v románoch a filmoch. V každom vzťahu sa totiž javia menšie alebo väčšie nedorozumenia a ak sa toto stupňuje, môže nastať kríza. Krízou sú ohrozené tak manželstvá veriacich, ako aj ostatné, tzv. nekresťanské manželstvá. Aj manželstvá kazateľov môžu byť vystavené kríze. Oni čelia ešte väčším nátlakom ako manželstvá ostatných kresťanov. Diabol práve na tieto manželstvá zaútočí, lebo sú významným príkladom pre iných, a vie, že ak oslabí takéto manželstvo, vtedy v očiach iných zľahčia manželstvo ako inštitúciu, ktorú stvoril Boh na ochranu a vývoj ľudstva.

Každý manželský vzťah prechádza rôznymi obdobiami a fázami, v ktorých sa mení forma lásky medzi partnermi, spôsob ich komunikácie, alebo ich potreby. Určite si každý vie spomenúť,

čo bolo dôležité pri zrode ich lásky, čo si vtedy kto najviac cenil na tom druhom, na zamilované a šťastné chvíle. No musíme si uvedomiť, že manželský vzťah nezostáva vždy rovnaký, ale že sa vyvíja a mení.

Prvou zmenou je prechod z prvotnej, romantickej lásky k reálnejšiemu poňatiu vzťahu. Najprv vidíme toho druhého iba v pozitívnych, krásnych farbách, neskôr si začíname všimnúť aj nedostatky svojho partnera. Dochádza k prvému rozporu medzi našou ideálnou predstavou o partnerovi a skutočnosťou. Napríklad, stáva sa, že spoločnosť a zábavnosť manžela, ktorého všetci obdivovali, v manželstve sa stáva prekážkou, lebo u manželky to vzbudzuje žiarlivosť, kým práve tá jeho vlastnosť ju predtým očarila. Alebo krása a atraktívnosť manželky pozdajšie je kameňom úrazu pre manžela, lebo potom tiež žiarli.

Takže, je niekoľko období, cez ktoré každé manželstvo prechádza, a v ktorých sa môžu vyskytnúť krízy.

Prvá kríza prichádza po prvom roku vzájomného spoluzitia. Po zamilovanom období plnom vášne a citového vzplanutia, začíname spoznávať svojho partnera aj v inom svetle. Zrazu ho vidíme aj keď je nahnevaný, smutný, bez nálady. Vnímame aj jeho zvyky, ktoré nám nie sú práve najpríjemnejšie, atď. A tak môže nastúpiť rozčarovanie z toho, že predsa takéhto svojho partnera(rku) nepoznám. No, málokedy sa zoberú dvaja ľudia, ktorí by mali rovnaké názory, nálady, očakávania alebo potreby. Stále ide o ich zosúladzovanie, kompromisy, dohody.

Druhá kríza sa objavuje medzi tretím a siedmim rokom spoluzitia. Vtedy môže dôjsť k úbytku romantickosti a môže sa objaviť zmena v správaní partnera, ktoré je teraz iné ako pred manželstvom. Môžu sa prejavovať iné názory a negatívne emócie. Napätie rastie a neraz ústi do hádok, mlčania, nespokojnosti, výčitiek. Táto kríza často súvisí s narodením prvého dieťaťa, čo prináša okrem veľkej radosti aj veľa psychického a fyzického napätia. Táto udalosť vyžaduje od oboch partnerov prispôbovanie sa k novej situácii, vychádzanie v ústrety a ak sa to neudeje, kríza je nablízku.

Tretia kríza môže vzniknúť medzi 17. až 25. rokom manželstva, a to príčinou približovania sa staroby,

rozličných chorôb a zmenšenej trpezlivosti. Súvisí tiež s osamostatňovaním sa detí a ich odchodom zo spoločnej domácnosti. Týmto syndromom „prázdneho hniezda“ bývajú postihnuté zvlášť tie páry, ktoré počas výchovy detí zabúdali na rozvoj partnerského, mileneckého spolužitia a všetko podriadili iba deťom. Keď zostanú bez tohto spojítka, ktoré ich držalo pohromade, zrazu nevedia spolu žiť. Preto si manželia okrem rodičovského musia budovať aj svoj vzájomný, partnerský vzťah a potom toto obdobie zvládnu oveľa ľahšie.

Štvrtá kríza sa prejavuje okolo 40. roku manželstva. Spôsobuje ju odchod do dôchodku, hormonálne zmeny či staroba. Toto obdobie často prináša so sebou pocit zbytočnosti, alebo zdravotné obmedzenia. Opäť tu hrá dôležitú úlohu pevná vzájomnosť manželov a aj ich spoločné a individuálne záľuby. Ešte stále nie je pozde priblížiť sa k svojmu partnerovi, v prípade, že by sa behom života nejak vzdialili a odcudzili a budovať priateľský, partnerský vzťah. Po rokoch spoločného života, v ktorom spolu prežili mnoho ťažkých, ale aj krásnych chvíľ, toto obdobie môže pre mnohé páry byť práve tým najkrajším.

Krízy prichádzajú skôr či neskôr do všetkých manželstiev. Sú mnohé príčiny, prečo ony vnikajú aj do kresťanských manželstiev. Spomeňme niektoré z nich:

- Zlá komunikácia medzi manželmi
- Boj o moc. Každý partner má dojem, že jeho názor a posudok je správnejší a preto trvá na ňom.
- Nedostatočná oddelenosť od rodičov a ich priame zásahy do spolužitia mladých manželov.
- Nedostatočné prispôsobenie k novonastalej situácii narodenia dieťaťa.
- Bezdetnosť páru.
- Zadĺženosť, ktorá so sebou prináša frustrácie a hádky.
- Neporozumenie v sexuálnej oblasti, čo otvára dvere pokušeniam k nevere partnerov.
- Domáce násilie, ktoré obeť najčastejšie zatajujú.

- Odlúčenie od rodiny na dlhší čas, najčastejšie kvôli práci.
- Gamblerstvo. Stráca sa kontrola nad hraním, narastá mýňanie času a peňazí a človek ohrozuje tým rodinu a oberá ju o peniaze.
- Keď sa mužovi nedarí v úlohe živateľa, vzniká kríza materiálna a naopak, keď sa mu darí, vzniká riziko lipnutia na úspechu, práci, teda workoholizmus.
- Najzhubnejšia, najmasovejšia a najrozkladnejšia príčina krízy v manželstvách, žiaľ, často aj v kresťanských, je alkoholizmus. Brutálne narúša, ničí lásku manželov, vzájomnú dôveru a rodinný súlad, vyvoláva manželské rozvraty a je hlavnou príčinou vysokej rozvodovosti.

Ako sa zachovať, kde hľadať pomoc? Ako riešiť konflikty kresťansky?

Manželia vo svojej kríze môžu vyhľadávať pomoc od psychológov a manželských poradní. Môžu si tam načerpať rôzne rady, ale nie veľa. Manželstvo, tak ako bolo stvorené, musí stáť pred Božou tvárou, nemôže sa odvracať k psychológii. Je isté, že na vytvorenie harmonického manželstva nestačíme sami, ale potrebujeme Božiu pomoc! Pán Boh nám tú pomoc bohate ponúka. Daroval nám učebnicu života – Písmo Sväté. Tomu veľkému tajomstvu, ktorým je harmonický život v láske, sa naučíme čítaním a študovaním Biblie. Tam si nájdeme niektoré dôležité rady:

- Učme sa pokore a opravdivej úcte k manželke, manželovi.
- Považujme toho druhého za dôstojnejšieho ako seba, veď je skutočným darom pre nás.
- Pozorne a s láskou naslúchajme tomu druhému.
- Neriešme žiadne problémy v hneve.
- Na chyby upozorňujme s pokorou a láskavosťou.
- Modlime sa za svoju manželku, manžela. Kto hovorí o svojom partnerovi s Bohom, ten dokáže hovoriť zrozumiteľne aj so svojím partnerom.
- Učme sa prosiť o odpustenie a úprimne odpúšťať. Nezabudnime, že aj Pán nám odpustil.
- Dobrou radou môže poslužiť i ten, kto s Božou pomocou krízou prešiel aj sám.

Ak je človek zvyknutý vo všetkom počítať s Bohom, tak s Ním bude riešiť aj manželské problémy. Keď je zvyknutý nespoliehať len na svoje sily, tak to bude robiť aj v manželstve. Okrem modlitby, človek sa vždy a veľmi musí snažiť, aby jeho manželský život bol podľa Božej vôle. Musí využiť všetky cesty komunikácie, dorozumievania a spoločného hľadania riešenia akéhokoľvek konfliktu.

Chceš žiť spokojne? Rob všetko pre to, aby bola spokojná tvoja manželka, tvoj manžel.

Anna Andrášiková

Ako zachovať zdravé srdce?

Vo svete zaneprázdnenosti, stresu a rýchleho tempa života, srdcová porážka je jeden z najčastejších dôvodov, prečo ľudia zomierajú.

Ľudské srdce má okolo 450g, tlkot srdca vynáša 100.000-krát za deň. Systém žíl a krvotoku je dlhší ako 96.000km, dosť na to, aby obišiel svet dvakrát. A ľudské srdce je zodpovedné, aby svojou silou túto krv dostalo do najvzdialenejších častí tela. Áno, je to ľudské srdce. Bez neho by ľudské telo rýchlo prestalo fungovať.

A preto, experti na medicínu a zdravotné inštitúcie odporúčajú rôzne alternatívy ako zachovať ľudské srdce. Tu sú sedem najdôležitejších vecí ako zachovať zdravé srdce: vyhýbať sa fajčeniu a alkoholu, byť fyzicky aktívny každý deň, jesť zdravú stravu, pravidelne kontrolovať krvný tlak, kontrolovať cholesterol, kontrolovať telesnú váhu a kontrolovať cukor v krvi.

Biblia na mnohých miestach rozpráva o srdci, ale nie o tomto fyzickom srdci, skôr o vnútornom srdci. Vnútorné srdce je centrom a zdrojom celého vnútorného človeka. Naša myseľ, cit a vôľa. Boh ešte dávno povedal Samuelovi, keď išiel pomazať mladého chlapčeka Dávida za kráľa: „... lebo ja nehľadím na to, na čo hľadá človek, pretože človek hľadá na to, čo je pred očami, ale Hospodin hľadá na srdce” (1.Samuelova 16.7b). Boh hľadá do vnútra človeka, tam kde nevidí človek. Tam sú skryté veci, motívy, myšlienky človeka. O ochrane tohto srdca nemôžeme počúvať expertov medicíny tohto sveta, ale len jediného experta, ktorý to srdce utvoril, aj celého človeka. Biblia dáva praktické návody, ako zachovať zdravé srdce:

1. STRÁŽ SVOJE SRDCE

Príslovie 4.23 – „Nado všetko, čo treba strážiť, strež svoje srdce, lebo z neho pochádza život.” Srdce je centrom ľudského života. Keď si sa znovuzrodil, prijal si Pána Ježiša do svojho života, On ti odpustil a očistil každý tvoj hriech. Tvoje srdce sa stalo čisté a zdravé. Je potrebné držať a strážiť to srdce, aby zostalo zdravé. Pozrime si nasledovnú tabuľku:

Telesné srdce	Duchovné srdce
Vyhýbať sa fajčeniu a alkoholu	Chrániť sa hriechnej špiny
Byť fyzicky aktívny každý deň	Byť duchovne aktívny slúžiť Bohu
Jesť zdravú stravu	Duchovná strava: čítať slovo, modliť sa
Kontrolovať krvný tlak	Kontrolovať krvný tlak
Kontrolovať cholesterol	Aby nič nečisté nevošlo do tvojho mysle
Kontrolovať telesnú váhu	Dbaj, aby si sa nepovýšil
Kontrolovať cukor v krvi	Nie všetko sladké je zdravé

2. MILUJ BOHA CELÝM SVOJÍM SRDCOM

Marek 12.30,31 – „A: milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysli a z celej svojej sily. To je prvé prikázanie. A druhé podobné je toto: Milovať budeš svojho blížneho jako samého seba! Iného prikázania väčšieho nad tieto niet.”

Jeden zo zakonníkov (ten, ktorý vedel zákon naspamäť) sa opýtal Ježiša, ktoré prikázanie je najväčšie od všetkých. A Ježiš mu poukázal, že nie je dôležité len poznať zákon, ale ho aj plniť. Ak chceš byť opravdivým kresťanom, musíš milovať Boha a milovať ľudí. Na jednom mieste Boh cez proroka Hageusa hovorí svojmu národu: „...priložte svoje srdce ku svojim cestám.” Nerozprávaj o sebe, že si kresťan, ale sa staň opravdivým kresťanom. Začni milovať Boha celým srdcom.

Daniel, keď sa našiel v babylonskom zajatí, vzatý bol do kráľovského dvora, aby sa vyučili písomníctvu a jazyku Chaldejcov. V prvej kapitole v 8. veršiku hovorí: „A Daniel si položil na srdce, že sa nebude poškrňovať pokrmom kráľovým a vínom, z ktorého on pije.” Po desiatich dňoch sa ukázalo, že ich tváre boli krajšie a že boli tučnejší na tele od všetkých mládencov, ktorí jedli pokrm kráľov.

Je to na tebe. Rozhodni sa chrániť svoje srdce od zlých vecí tohto sveta a rozhodni sa milovať Boha celým srdcom. A tvoje srdce bude zdravé.

David Mamojka

Nikdy sa nevzdávaj

Jeden starý muž mal oslíka, ktorý mu jedného dňa spadol do starej studne. Dedko sa snažil vymyslieť nejaký plán, akoby oslíka odtiaľ dostal, ale nič nevyhútal. Premýšľal: Studňa je stará a veľmi hlboká a aj tak som ju chcel už zahádzať, aj oslík je už dosť starý a nedostanem ho von, tak zavolám susedov, aby mi pomohli zahádzať hlbokú studňu aj s oslíkom, aby sa tam netrápil. A tak aj spravil. Všetci sa chopili lopát a začali hádzať hlinu do studne. Starý oslík pochopil čo sa deje a začal hlasno nariekať. Po čase si všetci uvedomili, že oslík stíchol. Dedko hneď zvedavo nakukol do studne a zistil úžasnú vec – zakaždým, keď niekto hodil lopatu hlíny do studne, oslík urobil niečo fantastické – otriasol rýchlo hlinu z chrbta a zadupal ju pod seba. A tak sa dostával vždy vyššie a vyššie. Dedko a susedia teda pokračovali v práci, až oslík onedlho vyskočil zo studne a šťastne odkráčal do svojej stajne.

Tento príbeh hovorí o tom, že život bude na nás hádzať rôzne vrstvy zeme. Nesmieme si však dovoliť, aby sme pod záťažou toho bremena padali, zastali a vzdali sa! Každý z nás sa môže dostať aj z tej najhlbšej jamy von, ak sa nevzdáme, otrasieme bremeno k Ježišovým nohám a pokračujeme v boji. Písmo hovorí, že je „*blahoslavený muž, ktorý znáša pokušenia, lebo keď bude skúsený a dokáže sa, dostane korunu života, ktorú Pán zaslúbil tým, ktorí Ho milujú*“ (Jak 1:12).

Michael Hromčík

Meno Ježiš

Mnohí sme počuli tú pieseň, ktorej slová znejú Je moc v mene Ježiš, ktorá láme každé puto (v originálnom anglickom znení There is power in the name of Jesus to break every chain.) Čo je také zvláštne v tom mene Ježiš? Ved' na svete je toľko mien, ale je len jedno Meno a nieto iného mena pod nebom, ktoré by bolo bývalo dané niekomu medzi ľuďmi, v ktorom by sme mali byť spasení (Skutky 4:12). Ježiš, kým chodil po zemi, hovoril: „...ako moc majúci“ (Matúš 7:29). On sám povedal: „Daná mi je každá moc na nebi aj na zemi“ (Matúš 28:18). Prečo má tú moc? Pretože „On, nevinný, bol opovrhnutý a opustený od ľudí, vzal na seba naše nemoci a niesol naše bolesti, a my sme sa domnievali o Ňom, že je ranený a zbitý od Boha a strápený. A On bol smrteľne ranený pre naše prestúpenia, zdrtený pre naše neprávosti; kázeň nášho pokoja bola vzložená na Neho, a Jeho sinavicou sme uzdravení“ (Izaiáš 53:3-5). On nezaslúžene zomrel a vzal naše prestúpenia, bolesti, hriechy, poklesky a potom vstal z mŕtvych (Matúš 28:6). Vstal a vydobyl nám spasenie a víťazstvo. V Matúšovi 10:1 Ježiš si privolajúc svojich dvanástich učeníkov, dal im právo a moc nad nečistými duchmi, aby ich vyhánali a uzdravovali každý neduch a každú chorobu. On mohol dať to právo a moc, lebo On to má! Práve preto, keď Peter a Ján išli spolu hore do chrámu na modlitebnú hodinu a stretli chromého človeka pri bráne chrámu, ktorá sa volá Krásna, Peter mohol povedať: „Striebro a zlato nemám, ale čo mám, to ti dám; v mene Ježiša Krista, toho Nazarejského, vstaň a choď! (pozri Skutky 3:1-3)

Oni vedeli, že majú moc v mene Ježiš.

A práve preto aj Boh Jeho povýšil nad všetko a dal Mu z ľúbosti meno, ktoré je nad každé meno, aby sa v mene Ježiš sklonilo každé koleno bytostí ponebeských a pozemských a podzemských a každý jazyk, aby vyznal, že Ježiš Kristus je Pánom (Filipanom 1:9-11).

Uvedomuješ si, aká moc prúdi v tebe, keď privoláš meno Ježiš?

Želislava Širková

Život so zámerom

Psychológ William Moulton Marston robil prieskum, v ktorom sa 3 000 ľudí spýtal: „Kvôli čomu žiješ?“ Výsledky ho šokovali. Zistil, že 94 % opýtaných odpovedalo, že len prežíva prítomnosť, zatiaľ čo čaká na budúcnosť. Ľudia to opísali ako čakanie na niečo, čo sa stane. Čakali na to, kým deti dospejú a opustia domov, čakali na ďalší rok, čakali na ďalšiu príležitosť, kedy budú môcť ísť na vysnívanú dovolenku. Proste čakali na zajtrajšok.

Takto môžeme prežiť naše celé životy — v čakaní na niečo, čo sa má stať a medzičasom nám život pretečie pomedzi prsty. Nemáme žiadny zámer. Nemáme žiadny smer. Márnime naše životy. Ako raz niekto povedal: „Niektorí zomrú úlomkom granátu a iní padnú v ohni, mnohí však zahynú kúsok po kúsok v malých hrách.“ Mať zámer je veľmi dôležité. Je ako kotva v búrke. Ako základňa v boji. V Novom Zákone čítame

o Barnabášovej návšteve v Antiochii: „Keď prišiel tam a videl milosť Božiu, zaradoval sa a napomínal všetkých, aby podľa úmyslu srdca zostali verní Pánovi“ (SK 11:23). Druhá kapitola Listu Efezkým píše o nás, keď sme ešte nepatrili Kristovi: „Tak (naplnil) aj vás, mŕtvych pre vlastné prestúpenie a hriechy, v ktorých ste kedysi žili primerane veku tohto sveta, podľa kniežat a mocností vzduchu, ducha pôsobiaceho teraz v neposlušných synoch“ (2 EF 1:2). Tak sme niekedy žili. Potom sme zistili, že existuje Boh. Objavili sme Jeho Slovo. Zistili sme, že existujú pravidlá, podľa ktorých treba žiť — dobro a zlo, pravda a lož, čierna a biela. To z nás robí mužov a ženy so zámerom. Vedia aj ostatní ľudia, komu patríš? Ak sa za nič nepostavíš, môže sa ti veľmi ľahko stať, že kvôli čomukoľvek spadneš.

Greg Laurie
zdroj: internet

Ulicami Sarajeva

Toto je už tretíkrát čo som cestovala do Bosny s Edom Thompsonom. Taktiež, išla aj jeho manželka s deťmi, Vladimír Struhár a Martin Širka. Na každej ceste Boh konal predivné veci a zažili sme veľké požehnanie a nové skúsenosti.

Tentokrát sme boli v Sarajeve desať dní. Každý deň sme išli na ulice, kde sme podelili asi 1500 Biblií, hovorili sme ľuďom evanjelium a modlili sme sa s nimi. Videli sme, ako sa Boh dotýkal ľudí a uzdravoval ich.

Každý deň sme mali nové zážitky. Jeden deň sme boli v arabskej časti, kde sa jedna žena zastavila pri nás. Pomodlili sme sa pre jej syna a potom si žiadala modlitbu aj ona sama. Táto žena bola na ceste do nemocnice, lebo mala veľkú bolesť v chrbte. Ako sme sa pre ňu pomodlili, razom bola uzdravená. Na jej tvári bolo vidieť len radosť a prekvapenie z uzdravenia.

Taktiež, jeden mladík bol pokrstený vodným krstom na meno Pána Ježiša Krista a o dva dni bol vyplnený Svätým Duchom.

Ježiš nám povedal: „*Id'te po celom svete a kážte evanjelium každému stvoreniu.*“ „*...a uverivších budú sprevádzať tieto znamenia*“ (Marek 16:15). Divy a zázraky chceme všetci vidieť, ale to bude naša skutočnosť len vtedy, keď vystúpime s vierou a nebudeme sa báť.

Všetkým nám bolo veľkou radosťou vidieť ako ľudia cítia Božiu prítomnosť a sú uzdravení; ľudia, ktorí možno po prvýkrát počuli o Ježišovi.

Veľmi sme povďační Pánovi pre každé požehnanie, ochranu a Jeho vedenie na tejto ceste.

Sarajevo nám prirástlo k srdcu a veríme, že Boh má ešte mnohé požehnania pre Sarajevo a Balkán.

1. Korint'anom hovorí: „*Čoho oko nevidelo a ucho nepočulo a čo na srdce človeka nevstúpilo, čo všetko Boh prihotovil tým, ktorí ho miluju.*“

Tešíme sa na nasledovnú cestu do Sarajeva a veríme, že uvidíme Božiu slávu.

Marína Topol'ská

BE THE CHANGE (Bud' zmena)

Prečo by som mal byť iný? Prečo by som musel meniť veci na lepšie? Prečo sa usilovať byť dobrým príkladom, keď je svet už aj tak plný násilia, zlých vecí, hnevu? Prečo milovať ľudí, keď vôkol seba všade vidím len nelásku, a pochybujem, že niekto moju lásku prijíma? Mám vôbec dôvod svedčiť, hovoriť ľuďom o Ježišovi a o tom, čo vykonal v mojom živote? Či vôbec to má cenu, keď venujem svoj čas pre niekoho, kto sa cíti sám a kto nepozná Pána?

Známe sú Vám tieto otázky? Verím, že áno. A odpoveď na všetky znie: Áno, má to zmysel a má to cenu, keď sa usilujeme byť iní, keď svedčíme, keď venujeme svoj čas pre iných, keď šírimo lásku vôkol seba.

Práve o tomto bola tohtoročná téma tínedžerského kempu – Bud' zmenou, bud' iný.

Počas celého týždňa sme sa snažili všetci spolu vhlbiť do tejto témy, študovať o nej, prijímať si to do svojho srdca, hľadať možnosti a spôsoby, ako meniť veci vôkol nás, ako meniť tento svet.

Hlavný aktér našich tohtoročných prednášok bol Jozef. Cez jeho život sme preberali podtémy ako sú: Svetíš? Zmena musí začať v tebe! Buď pevný! Zdieľaj sa o to, čo máš. Využi príležitosť.

Téma nám mnoho hovorila, tak tínedžerom, ako aj nám v tíme. Tínedžerom sme ponúkli aj praktické spôsoby, ako aby boli zmenou v tomto svete. Už na kempe písali svojim neveriacim priateľom sms-ky a správy na facebook-u, v ktorých boli slová povzbudenia a verše z Biblie. Týmto vlastne ukázali, že sú pripravení svedčiť, že sú pripravení byť zmenou, a že sa nehanbia vystúpiť napred a meniť veci pre Pána. Celý tím sme boli povzbudení ich rozhodnutiami a modlíme sa, aby v tom pokračovali.

Veľká vďaka patrí tímu, ktorý venoval svoj čas pre tento kemp. Ich láska, ochota slúžiť a byť použitý od Pána bola naozaj ohromným požehnaním pre mňa osobne a verím, že aj pre všetkých tínedžerov. Veľmi som vďačná pre týchto ľudí, ktorí sú plní Ježiša a nesebecky to zdieľajú s inými. Vďačná som, že čas, ktorý mohli využiť na niečo iné, oni sa rozhodli týmto tínedžerom dať seba a pomohli im na ich ceste, viedli ich bližšie k Pánovi a venovali im svoju lásku. Nech im to Pán bohate vynahradí!

Kristína Mamojková

Mládežnícky kemp

Už máš dost kresťanského života, keď len z týždňa na týždeň chodíš na služby, ale v podstate nič nekonáš pre Pána a tvoj život je čoraz pasívnejší? Je čas, aby si na Božie povolanie pre tvoj život povedal: Tu som, Pane, pošli mňa. Je čas, aby sme vykročili vo viere a chodili po vodách, kdekoľvek nás Pán povolá. Práve to bola téma tohtoročného mládežníckeho kempu na Oáze Elim. Mladí hľadali vôľu Pánovu pre ich život, cestu, ktorou Pán chce, aby sme išli, lebo to je najlepšia cesta, ktorú si môžeme zvoliť. Po prvýkrát počet tábormníkov dosiahol novú výšku, ponad 80 účastníkov. Hostami kempu a počas večerných bohoslužieb slúžil manželský pár Mike a Melissa McGurk, ktorí sa prvýkrát nachádzali v našom štáte. Je to dynamický mladý pár, ktorý pracuje s mladými ľuďmi na univerzitách a zasahuje ich životy evanjeliom Ježiša Krista. Bolo úctou a požehnaním mať ich v našom strede.

Popri výborných službách a raňajších vyučovaniach, mladí mali jeden deň šancu

svoju vieru aj prakticky využiť. A to v centre Nového Sadu, rozdelení do skupín deliť traktáty, Biblie a modliť sa za uzdravenie s mnohými ľuďmi. Hoci niekedy vysmiati, mnohokrát s podozrením skúmaní, mladí sa naučili, že nie je lepší pocit, ako keď sa zdieľame s inými o to, čo Ježiš dal nám.

Mnoho zmenených životov, asi 5 účastníkov prvýkrát hovorili novými jazykmi, niektorí sa rozhodli dať sa pokrstiť na meno Pána Ježiša Krista.

Čo iné povedať, okrem ďakujeme Ti, Pane, za Tvoju milosť a lásku, ďakujeme Ti za ľudí, ktorí su hotoví obetovať svoj čas, aby sme my mohli prežívať požehnané chvíle s Tebou a daj nám smelosť, aby sme vykročili do tvojej žatvy a vyplnili Tvoju vôľu pre naše životy.

Drahí mládežníci, nezabudnite aj po kempu na každý deň povedať Pánovi: Tu som, Pane, pošli mňa!

Sebastian Červenji

Kemp pre mladé manželské páry

V posledný augustový víkend sa na Oáze Elím stretli mladé manželské páry z rôznych slovenských prostredí. Kemp prebiehal už po tretíkrát a tento raz bol na tému Od dnes, a naďalej. Manželia mali jedinečnú príležitosť na chvíľu, presnejšie na tri dni, utiecť z každodennosti a venovať sa jeden druhému a pritom sa niečo aj naučiť. Manželia Thompsonovci zo Spojených štátov amerických, Anna a Edward, počas týchto troch dní venovali svoj čas a vedomosti na rôzne témy o manželstve, ako ho pestovať, na čo dávať pozor, ako si udržať manželstvo čistým a najmä ako mať úspešné manželstvo. Dôležitým prvkom na kempe boli chvíle, ktoré manželia trávili spoločne na modlitbe s Pánom a jeden s druhým. Okrem vynikajúcich prekvapení, ktoré organizátori pre uchádzačov pripravili, počnúc od samotného bohatého a požehnaného obsahu bohoslužieb, vyučovanií, prechádzok, darčiekov, jedla a mnoho iného, manželské páry si domov so sebou odniesli plné srdcia, nové informácie, úsmev na tvári a krásne spomienky. Od toho dňa a naďalej vystúpili s novými víziami pre vlastné manželstvá.

Anna Širková

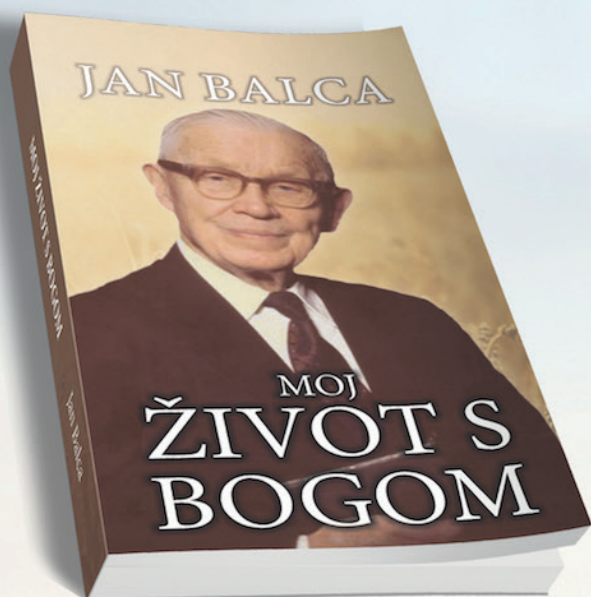
Detský kemp

Tohtoročný detský kemp na Oáze Elím prebiehal pod dozorom tímu z KDC Padina, ktorého vedúcim bol Zlatko Cicka. Témy boli zaujímavé a ukazovali deťom, akú majú hodnotu, keď v nich prebýva Ježiš. Ústrednou témou bolo Drahokam v mojom srdci. Po rannom vstávaní a rozcvičke nasledovali chutné raňajky, za čo vďačíme kuchárkam. Potom sa zúčastňovali prednášok, ktoré sa zameriavali na ich hodnotu v Božích očiach. Súčasťou denných aktivít boli, pravdaže, aj hry, a najviac sa tešili na tie vodové. Po večeri sme mávali bohoslužby, kde bol aj kvíz vedomostí a divadielko, ktoré publikum čakalo zvlášť. Večerná havranka a hra s loptou, ktorej sa zúčastnili aj dospelí, boli súčasťou večerných aktivít. Nasledoval príbeh a spánok, keď čerpali silu pre nasledovný deň. Dúfam, že si deti kemp užili a sú si vedomí, aký drahokam nosia v srdciach.

Marína Koláriková

Tlačené a hudobné vydania

CENA: 500 din

Ján Balca je človek, ktorý zanechal za sebou veľké dielo urobené pre Pána. Mladšie generácie môžu v ňom nájsť vzor, ako jeden život môže byť užitočný a plodný v službe pre Boha. Kniha „Môj život s Bogom“ (v orig. Moj život sa Bogom), zakladá sa na pravdivých udalostiach a predstavuje jedinečnú autobiografiu. Je odrazom doby a okolností, v ktorých vznikala, a teda z tej perspektívy sa najlepšie môže chápať. Čítajúc túto knihu, Vás život a služba sa môžu zmeniť. Ak budete čítať s otvoreným srdcom a myslou, zodpovedáte na otázky:

- Ako veriť Kristovi a zažiť nadprirodzený vzrast vo viere, živote a službe?
- Ako zaktivovať svoj osobný potenciál a potenciál lokálneho zboru?
- Ako vplývať a meniť na lepšie svoje okolie, mesto a svoj národ, a to všetko pod vplyvom princípu Kráľovstva Božieho na kultúru vôkol seba?

HERMON
Nisi sam

**CENA:
400 din**

Objednajte si na adrese:

ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU KREŠŤANSKÝCH HODNÔT „MANNA“
KULPÍN 21472, Radnička č. 23, SRBIJA Tel/Fax: + 381 21 22 86 988
E - mail: casopis.manna@gmail.com | webová adresa: www.manna.org.rs